

REGÉLŐ.

PESTEN vasárnap augustus 2^{kán} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és esőtörtékön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. A szerkezői hivatalban évnegyedenként 's képek nélkül is válthatni példányt. A folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

Töredékek egy philhellen-zászlóalj történetéből.
(Az utósó görög háborúból)

1. A' fergeteg.

Komboti mellett táboroztunk, 's csak hamar ránk ütének a' legbátrabb vitézek ellenségei: „a' veszteglés, és élelem hiánya.“ Mit használt Maurokordato minden ígérete, hogy az egész had idejére elégséges hadi 's élelmi készületek leendenek? Ama kevés kukoricza-lisztet, melyet hozzánk küldöttek, kovásszá kavartuk, tüzes köveken megpirítottuk, és friss vízben megettük. Levest nem csinálhattunk belőle, mivel sóska nem volt. A' só hiánya okozta azt is, hogy a' főtt fűvek, melyeket éhünk csillapítására ettünk, béllágyulást okoztak, 's legényeinket elbágyaszták. Ehhez járult az évszaknak égető heve, és a' betegeknek naponként nevedő sokasága, kiket fedél alá nem adhattunk, 's nem ápolhattunk. Maurokordato nem mutatta magát nálunk, kik a' völgyben voltunk, hanem a' hegyen maradt. Norman már most egészen elvált Maurokordatától, 's a' német philhellenek csapatjában tartzkodott. Ő öntö belénk bátorságot 's vigasztalást, ha bennünk a' reménynek utósó szikrája is el akart aludni; ama béketérés, 's jó kedv, mellyel ő maga minden szükségét elszenvedett, minket is állhatatosságra hevített. Ha némelykor a' zugolódás akart elhatalmazni, azonnal értésünkre adta, hogy nem sokára Art a ostromlatni fog, hol mindent felesleges bőségben fogunk találni.

A' nap forró heve, mellynek táborozásunk helyén ki valánk téve, arra kényszerített, hogy sátorokat verjünk. Készítettünk is olyanokat platan ágakból, száraz fából és rőzséből, 's pedig azon árkok fölé raktuk, melyek a' szőlőhegyeken voltak, hogy t. i. ezen mélységeket hasznunkra fordítsuk. Ezen sátorkunyhókból álló tábor nem sokára valamely gyarmathoz, vagy kis faluhoz hasonlított, mellynek tekintete éppen nem volt kellemetlen. Közepén nagy rétség terült-el, mellyen lovaink bőségesebb legelőt találtak, mintsem mi az egész környékben lelhattunk.

N o r m a n n general nem veté-meg sátoromat, 's abban osztózott velem. Ezt uj inasom készíté, egy fiatal Olasz, ki az építéstudományt érté; nem csuda tehát, ha sátorom alkalmas és csinos elintézése által kitünőbb lett a' többinél.

Junius 24-kén egy kiállhatlan rekkenő nap estjén az egész égi boltozat setéségbe borult. Ennek előzője egy közelgető fergeteg vala, mellyet süvöltés, zugás, bőmböles hirdetett, melly az egy órányira levő tenger felől tódult felénk. A' távulas láthatáron nem villámok, hanem ugy szóllván tüzes üszgők hullottak, 's tompa dörgések hengeredtek utánok. A' körülöttünk feküdt levegő fullasztásig forró lön, 's már hét órakor magunk körül semmit se láthatunk, hacsak villámok nem vonaglottak, mellyek most perczről perczre az egész vidéket kékes tűzhullámokkal világíták. A' tenger zajgása már is egy óráig tartott, 's a' villámok mindig szaporábbak lettek, a' dörgés mindig hangosabb lön; midőn eszrevettük, hogy nehéz, sűrű égi háborús fellegek ereszkedének völgyünk fölé, mellyek annyira nyomák a' levegőt, hogy csak nagy nehezen és izorongatás közt veheténk lélekzetet. Kiki aggodalmas várakozással tűnődött; N o r m a n n engemet arra beszélt, hogy vele együtt az árokba feküdjem, és így a' vészelyt, mellyet a' fergeteg magával hozandana, mintegy elaludjam. Reá állék a' próbára; leheveredénk a' földre, a' gróf zsabrákjába (csótár), én köpönyegembe burkolva, 's beszélgeténk még egy ideig.

Mintegy tíz óra tájban süvöltő forgó szél támadt, melly perczről perczre dühösebb 's zajosabb lett. Szinte érzettük, mikép szaggatáki körülöttünk a' fákat töveikből; nagy recsesenve dültek öszve fölöttünk a' sátorok. A' sok fa és rőzsék ugy befedtek, hogy alólok alig tudánk kívánszorogni. A' Kombotiban öszve dült házak ropogása még inkább nevelé aggodalmunkat. Az egész vidék szakadatlan villámtűzben lángolt; több erős menyköcsapás következett, 's ezt ismét egy rendítő megrázkodtatás követé; ekkor egy terhes felhő megszakadt, 's olly iszonyúan önté magából a' vizet völgyünkbe, hogy ez öt perczenet alatt egy nagy tóvá változék. A' hozzánk közel esörgedező patak sebes folyammá duzzadott, melly mindent, 's málháknak (bagage) nagy részét is örvényeibe ragadván, magával elsodrá. Azon árok, mellyben én a' gróffal feküdtem, már rég óta zajgó patak ágya lön, és azzal fenyegetett, hogy minket is magával ragad; a' reánk szakadt fa és rőzse pedig olly keverékben 's mennyiségben fekvék fölöttünk, hogy minden igyekezetünk alólok kimenekedni sikeretlen maradt. Így tehát két órai fördőben kellett heverésznünk, 's már a' hidegrázá testünket, midőn a' zápor szünni kezdett. Végre egy órakor a' levegő meglehetősen megcsendesedé

Ekkor szózatot hallék, 's észrevettem, hogy néhány philhellenek talpon vannak. Azonnal mindketten egész erőnkől kiáltánk: „Philhellenek, segítsetek, mert vízbe fulladunk!” Többen hallották ugyan kiáltásinkat, de olly setét volt, 's a' körül fekvő tárgyakat az özön és a' gyökerestől kidült fák úgy kivették formájokból, hogy társaink soká nem találhattak vizes ágyunkra. Végre György, a' gróf inasa, ránk akadt, 's csak hamar örömmel tapasztaltuk, hogy még a' száraz földön állhatunk. A' következő hajnal felségesen hasadt, 's lángtekintetet vete a' borzasztó pusztulásra. Alig maradt egy élő fa is gyökerén; valamennyi kunyhó össze roskadt; az özön-hullámok minden bokrot földre nyomtak-le. Lovaink elrémülve karikába állottak, 's fejöket egymás mellé dugák. A' viz már elfolyt ugyan a' dombokról, 's táborhelyünkről; de az árkokban folyvást zuggott. Azonnal öszve olvastuk a' legénységet, 's örömmel láttuk, hogy senki se hibázott.

2. Anatoliko és Missolunghi.

Missolunghi öble mellett tanyáztunk, 's Anatoliko előttünk terült-el. Ezen látvány életet önte tagjainkba; kettőztettük erőnket, 's már délutáni négy órakor azon kuthoz értünk, mely egyenesen Anatoliko ellenében van. Ezen felséges forrásból enyhítettük szomjunkat. Az egész vidék tömve volt szarvas marhával, holott Missolunghiból 's Kombotiból hozott minden hírek szerint úgy hallottuk, hogy a' táborunk 's város közt fekvő környék egészen kirabolgatott, 's minden élelemből kifosztatott.

Anatolikóba értünk. Nem volt itt ház, koresma, bolt, melyben henyélő görög katonát nem találtunk volna. Mindenféle 's felesleges bőségben árulták itt az élelmet a' falusiak 's városbeliek. Ezt látván mohón vágytunk azok után, miután annyi hetekig szükségét szenvedtünk. Elértünk St. Angelo piaczára; de örülnünk kellett, ha esedező kérésünkre legalább csak néhány parát (török kis pénz) kaphattunk, mellyeket lábaink elejébe vetének, mintha legutálatosb kóborlók voltunk volna. Csak hamar utnak eredtünk, hogy valamely csónakot keressünk, mellyen Missolunghiba evezzünk. Ez okból egy szük utszán kelle keresztül mennünk, mellyben sok kávéházak voltak. Ezekből nagy zsibajt hallottunk, mert tömve valának éneklőkkel, játszókkal, 's politizálókkal. Ezek közt legkitűnőbbek voltak a' görög katonák, kik könnyelmű földijeiknek a' legszemtelenebb hazugságokat regéltek, 's az egész világ előtt olly jeles tettekkel dicsekvének, mellyekről magok se gondolkodtak valaha. A' szemérmesebbek azonban csak azt vitatták, hogy a' philhellenekkel együtt nyertek a' Törökön győzedelmet. Egy másik kávéházban némelylek azt is állíták, hogy Komboti mellett

ők egyedül 30.000 Törököt egy lábíg leverték. Mi, kik tudtuk, hogy e kapitánsági Görögök azon napon azzal is beelégedtek, hogy a sebesülteket és holtakat kirablották, 's rajtok méltatlankodtak, csendesén kénytelenítettünk odább menni mellőlek, 's Missolonghiba vitettük által magunkat. *(Folytatás következik.)*

TERMÉSZET-TUDOMÁNY'S TÖRTÉNET.

A' Kokosfának sokféle haszna. *(Végzet.)*

A' S a g o is könnyen készül ezen fa törzsökének belsejéből, ha t. i. a' benne levő reczét megtöretik, azután vízbe kimosatik, keresztül szüretik, hogy a' fás rostok az aljas lisztől elválasztassanak.

A' diónak hüvelye házi butorok fényesítésére, és szobapalló surolására használtatik. Azon madarak, mellyek függő fészkeket csinálnak, ugyan abból szokták ezeket készíteni. Azonban leginkább használtatik a' Coir vagy Cair készítésére; de akkor a' dió egészen éreft nem lehet. Ez a' szó Coir hihetően a' portugali Cairel főnévből származik, melly parókát vagy rojtot jelent. Shingal nyelven Coirt K o h u szó fejezi-ki. Hogy a' dió hüvelye levétesék, erre nézve egy nagy vas szeg, vagy éles kemény fadarab szuratik a' földbe: azután a' dió reá nyomatik, a' szegnek vagy fának csúcsa a' roston keresztül hat, mi által a' dió hüvelye a' belső héjtől megválk. Illy módon egy ember naponként 1000 diót képes kifejteni hüvelyéből. Ha azután Coirt akar készíteni, a' lefejtett hüvelyeket néhány hónapig vízben áztatja, 's úgy azokat egy kövön valamelly nehéz fával öszve tördösi. Az amerikai partokon, hol folyó vizek nincsenek, a' Coirfabrikások olly gödröket ásnek a' homokba, mellyek a' magos vizállásnál mélyebbek, ezekbe takarják azután a' dióhüvelyeket, minekelötte öszve tördösnék. Végre a' megtördösött hüvely mindaddig kézzel dörzsöltetik, míg a' rostok közötti husos rész egészen megválk, 's ekkor kész a' Coir. Negyven kokosdió ad mintegy hat font Coirt. Ezen munka után ujjakkal a' rostok fonalakká sodratnak, mellyekből mindenféle köteleket lehet gyártani. Minekelötte a' vasmacskának vas kötelei divatba jöttek volna, az Indiába menő minden hajók illy coirkötelekkel láttattak-el annyival is inkább, minthogy ezeket a' tenger vize meg nem rontja. A' coirkötél hajlékony, sima, erős, és rugós, 's a' hajón jól használható.

Coirfonállal aggatják öszve csónakjaik deszkájit a' belföldiek. Ceylonban ezen fonálnak 500 fontja 2 font sterlingbe kerül. Sok illyen fonalat hordanak az indiai kikötőkbe; 's a' hollandi kormány alatt évenként 3 millio font fonál készítették. Néhány év előtt

Brasiliának Recif városában, Pernambuco szomszédságában, alapított ilyen coirkötél fabrika.

Indiában a' Coir gyakran használtatik szőr helyett is, mellyel matracczokat, vánkusokat, 's nyergeket tömnek-ki. Seprők, 's kefék (borosta) készítésére is vétetik, mellyekkel házakat szoktak meszolni.

Az érett kokosdió magva olyan forma ízű, mint a' mandola, 's a' lakosok Jageryval szokták enni. A' latrok szigetén (Ladronen) kenyér helyett eszik hússal és halakkal. Néha megreszelve riskásával vegyítik, hogy kellemesebb ízűvé tegyék. Majd ismét lisztté törlik, czukorral keverik, 's apró kalácsokat sütnék belőle. Átaljában ezen gyümölcs nagyon táplálónak tartatik, és sokan azt vélik, hogy az embert megkövériti.

Ha a' mag kevéssé megnyomatik, téjhez hasonló fehér folyadékot bocsát magából; 's midőn az Indiában élő Európaiak tehén-tejet nem kapnak, kokostejet vesznek helyette. Egy másik téj-helyettes higság ugy is készittetik, hogy a' mag lisztté töretik, azután a' dióban levő folyadékkal öszve kevertetik, 's leszüretik. Nyugotindióban kokosdióból Puddingot, sőt becsináltat is készitenek, ha t. i. mézzel és czukorral elegyítve edényekben elteszik, valamint nálunk a' becsinált gyümölccsel szoktak bánni.

Mihelyt a' dió megérik, belőle valamelly olajos higságot készitenek, mellyel azután az Indusoknak igen kedves Curry nevű ételök szokott készülni. Legnevezetesebb azonban ama jó olaj, melly a' kokosmagból veretik. Tíz dió mintegy két kanta (egy pint) tisztátlan olajt, de 30 dió csak mintegy három fontnyi tisztát fizet. A' magnak vizes része kipároltatik, ha a' nap hevének kitétetik, 's ez által néhány nap alatt jó formán megavasodik. Ezen mineműségében a' magot Copra-nak nevezik, 's így viszik azt az ökrök által hajtott olaj-törő malomba. Néhány esztendő óta egy gőzgépely segédelmével Colombóban sok illy olaj veretett. Az olaj kisajtolása után megmaradott anyagot Taur-nak nevezik, mellyel sertést, 's tyúkot szoktak hizlalni.

Ceylon nagy mennyiségű kokosdiót hord-ki évenként kivált Keletindióba; nevezetesen 1809-ben a' kivitel 2.977.275 darabra ment. Átaljában száza két forinton, Brasiliában hármon kel. Angliába Nyugotindióból hozzák, hol a' hajóskapitánok szedik öszve, hogy a' hordók 's málhaladék közötti hézagot megtölthessék. Azért a' vitelbér kevésbe vagy semmibe kerül, 's az angol tengeri városokban olly számosan látni mint a' narancsot.

A' kokosdióolajnak egy gallone-ját 54 krjával Ceylonból ki lehet vinni, 's ezen áron évenként sokat hordanak-ki Keletindióba, és Javába; az utóbbiban egy Picul 15 forinton, vagy is egy gallone 1

ft. 3 kron kel-el. Nehány év óta angol országba is hozatik, hohgy gallone 3 ft. 36 kron is elkel. Részint világításra, részint posztó-kézműhelyekben (manufactura) használtatik; azon kívül belőle jó szappant, 's különös jóságú gyertyákat is készítenek. Az üveghutai fu v ó k ezen olajt minden másnál többre becsülik.

A' kokosdió kemény héjából olvasókat, ivó 's más házi edényeket csinálnak. A' belőle készült ivó-medenczéknek különös erőt tulajdonítanak; nevezetesen mondják, hogy azok a' részegítő italokkal antiapoplektikai tulajdonságokat közölnek. A' belföldiek azokat megszokták fényesíteni, 's reájok domború alakokat metszeni. Így ékesítve azokat czukor szelencze gyanánt használják az Angolok. Dél-amerikában Montevideo szomszédságában szépen ékesített kokoshéjból isszák a' theát, midőn ezt hosszú ezüst csőken szörpölgetik. Keletindiában és Braziliában a' kokosdió egyik részéből közönséges merőkalant is csinálnak, de annak nyelét fából készítik. Némelly ázsiai szigetek lakosai bizonyos száraz és hig tárgyak mértékére is használják a' kokoshéjat. Értékeket a' beléjük férhető Kaurik (csigapénz, cyprea moneta) határozzák-meg. Ez okból vannak kokoshéjak, mellyek 500—1000 kaurit is érnek.

Régibb időkben sokkal többre becsültettek a' kokosdiók, mint most. R o c h o n állítása szerint nem volt szokatlan dolog, hogy egy dióért 400 font sterlinget is fizettek. II-dik Rudolf császár 4000 ftért se kaphatott egyet; de már most igen olcsók.

Ha a' kokosfa valahova elültettetik, néha már 5—6 év mulva is terem gyümölcsöt; de 8—9-dik esztendeje előtt keveset terem. Ellenben 60—70 évig is termékeny marad. Jó földben 's nedves esztendőben minden 4—6-dik héten virágzik; azért közönségesen ugyan azon fán egyszerre érett gyümölcsöt 's virágokat is lehet látni. Többnyire 5—15 dió egy csoportban szokott együtt függni; jó földben egy fán 8—12 csomó, vagy is 80—100 dió teremhet. Tudva van, hogy többet termő fa is lehet; de általában nagyobb számra nem bizakodhatunk.

K Ü L Ö N F É L E.

Színészeti anekdota. Bizonyos vármegyének köz gyűlésére egy magyar színész társaság megjelenvén a' gyűlés első napján Weidman „Corvinus Mátyás“ czimű nemzeti hős darabját adá elő. Minthogy különben is számos közönség jelent-meg a' gyűlésre, estve a' játékszini hely, vagy is a' ns. vmgye házának nagy tereme, mellyet a' t. Rendek különös hazai pártolásból engedtek által a' hóni színészeknek, tömve volt. A' játék elkezdetett; a' közönség figyelemmel hallgatta és várta a' darab kifejlését. Azonban az álló hallgatók egyike a' 2-dik felv. végzetével előre tolakodik, 's fenn hangon és egész újság-kívárással

így szól: „alázsan kérem Domine Spectabilis Viceispán ur, nem méltóztatik tudni, hova való komédiások ezek?“ — Egy ott ülő uri ember a' kérdéshez képpest tréfát akarván kezdeni ezt adja válaszul: „ezek bizony Francziák.“ — Mire a' kérdező elcsudálkozva 's fejcsóválva: „soha bizony! — már kigondolná, hova nem vetődnek-el ezek a' Francziák, még ide a' mi vármegyénkbe is!“ — Ezzel hallgatva vissza ballagott helyére; azonban feszült figyelemmel nézé a' játék további folyását: de a' 4-dik felv. végzetén, t. i. midőn Zápolya Imre, mint hadvezér, a' királynak veszélyben forgását a' sereg előtt lefesti, 's minden vitézt és Magyart a' király és haza szabadítására buzdító szavakkal felhevit, e' lélek-ébresztő monolog rekesztvén-be a' felvonást, amaz előbbi kérdező ur magán kívül ragadtatva ismét előre tolakodik, 's most fenn szóval felkiált: „de Domine Spectabilis Viceispán ur! ha a' többi mind Francia is, de ennek a' Zápolyának legalább az apja már csakugyan Magyar lehetett!“ — Mire közös lett a' tréfás kaczaj.

Megyer y Károly.

Abbas perzsa sach egykor reggel kilovagolván útjában egy jobbágyával találkozik, kitől lova úgy megijedt, hogy urát majd leveté. — „Üssétek agyon!“ kiálta Abbas mérgesen kísérőjeinek. — „Miért?“ — kérde a' megrémült jobbágy. — „Mivel olly rút vagy — felel a' sach — hogy még lovam is megijed tőled.“ — „Ó be utálatos lehet e' szeriat a' te képed — kiálta a' rémült — mely életem kivégzésére jött előmbe.“ — E' felelet nagyon megtetszett a' sachnak, 's a' jobbágyot megajándékozva bocsátá haza.

S. Karolina.

Democritusi porok. 1) Bizonyos tanácsosné 's egy írónkné valamelly társasági körben voltak. — „Ah kedves! — monda a' tanácsosné emennek — képzelje csak, a' mult éjjel kegyedről almodtam.“ — „Ó, Istenem — viszonzá az írónkné sok főhajtogatással — milly nagy szerencse! De az én kötelességem lett volna nagyságodat megelőzni.“

2) K. városi polgármester bejött a' pesti vásárra. Itt egy eltévedt külföldi így szállítá őt meg: „Ugyan jó ember! merre van a' vadász-kürt?“ — „Én nem vagyok jó ember — felel amaz — hanem a' k-i polgármester!“

Mérey Móricz.

Megrettenés következménye. Aulus Gellius atticai éjeinek 5-ik könyvében beszéli, hogy Crösusnak, Lydia királyának, fia gyermekségében beszélő tehetségét egészen elveszté. Bizonyos város ostromakor, melyet Crösus maga oltalmazott, egy ellenséges katona a' királyra rohant kivont fegyverével, őt valamelly hadazó vezérnek gondolván. A' fiú, ki éppen apja oldala mellett viaskodott, ezt látván annyira megrettent a' veszedelem nagyságán, hogy azonnal visszavért szava, 's felkiáltott: „Kegyelmezz atyámnak.“

Éljünk az alkalmmal! Midőn f. e. marczius 22-én Halil pascha felesége Saliha szultanné szerencsésen egy férjfi gyermeket szült volna, az a' bevett uj török szokás szerint igen örvendetes történetnek tartatott; 's minthogy a' keleten bevett szokás szerint tartozik a' házi ur illy örvendetes alkalmkor erszényét kissé bővebben kinyitni mind azokra nézve, kik az övéihez tartoznak: e' végből tehát a' harem valamennyi dámáji, kik Halil bőkezűségével nem igen dicseked-

hetének, egy akarattal abban egyeztek-meg, hogy a' pascha nagylelkűségéhez folyamodjanak. A' szép kérőnek valóban meg is kapták, mit kívántak, t. i. adósságaik kifizetését. Szerencsére nem ment többre az adósság a' ruha-árusoknál, himvarróknál 's'a't. mint más fél millió török piasterre.

J E L E S M O N D Á S.

S z e r e n c s e.

Mutatott kedvének

'S forgó kerekének

Nincs kötöző láncza.

Agyafúrt fejének

Vakult elméjének

Nincs semmi tanácsa.

Gyakorta öröme

Szívünknek gyötrelme

Változó a' táncza.

Gróf Kohári után (a' 17. századból) K á. I r m a.

Emberi iparkodás. Az ember mindig azon munkálódik, hogy sorsát jobbitsa. Szüntelen azon törekedik, hogy egészségesebb, megbecsültebb, vagyonosabb, hatalmasabb — egy szóval szerencsésebb legyen. Ezen sokszor magunk előtt is titokban levő fáradozás okából, a' jólétel és boldogság szünet nélkül való felkereséséből származik azon ki nem magyarázható aggodalom, melly minden embernek nagyobb vagy kisebb mértékben természete; mellyet kiki, ha maga magába tekint, nyilvánosan érez; melly, míg él, soha egészen meg nem szünhetik, és mellynek különb különb célra való vágyása jobbára a' neveléstől, a' gondolkodás módjától és az időkortól függ. Egynek szive öröm érzéstől remeg, és lelke mennyei lángra gyúl olly dolog elérésével, mellynek birtoka egy másikat hidegen hagy. Egyik a' szép érzések, nemes cselekedetek és az emberiség szent felemelkedése homályországában találja az ő lelke békéjét, midőn egy másik gond nélkül való életben, jó asztalban, tölt ládákban, kézzel fogható jókban leli elméje nyugtát. — Kiki mást keres, mást vadász: de ritka, nagyon ritka az, a' ki az ohajtott jót az ahoz vezető uton keresné. És midőn az esztelen azon boldogságot, melly sajátja, megveti, hogy nagyobbat leljen: a' bölcs nem könnyen hagyja magát elragadtatni, hogy azt, a' mit bir, egy remény álnok képének feláldozza. Ő azon csekélynek árát és becsét, melly már az övé, inkább az azzal való okosan élés és megelégedés által neveli. — Változik ugyan századok leforgása alatt a' nemzetekben is az időkor szerint a' boldogságról való képzelet; de annak elnyerésére való fáradozás mindig állandóan megmarad.

Gr. Széchenyi I.

C s e r e - r e j t v é n y.

7. 6. Szolga nem, kit így hívunk.
5. 6. Nála nélkül csúf az arcz.
3. 6. A' sebekre gyógyszer ez.
1. 3. 6. Ur szegény egyforma itt.
1. 5. 6. A' levél csak ebből áll.
1. 2. 7. Fákat ősze rágni tud.
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Élte a' fukarnak ily.

Szigethről.

Előbbi rejtvény: Buda.

Szerkeszi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.